

ODTARGNAĆ (7) *vb pf*

o oraz a jasne.

inf odtargnąć (3). ◇ *fut 3 sg* odtargnie (1). ◇ *con 3 sg m by* odtargnął (1). ◇ *3 pl m pers by* odtargnęli (1). ◇ *part praet act* odtargnąwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. Oderwać, szarpiąc oddzielić (1) :

Zwrot: »[kogo] odtargnąć od boku [czyjego]« (1): Lwá gdy wŕłyŕy ryczáç bydlátko vbogię/ Tuli fie pod mátkę íwá/ á ŕwiérzê to írogię Dobieŕawŕy/ oderwie od mátki/ y [...] ná pokarm íwóy wlecze: Ták ciebie nieprzyaciéł odtárgnie od boku Máćierzyńkiégo *GórnTroas* 54.

2. Spowodować poniechanie, odstąpienie; detrahere Vulg [kogo] (6) :

odtargnąć od czego (4): Myŕli ípráwiedliwy o domu bezboŕnego: áby odtárgnął grzeŕŕne od złégo. *Leop Prov* 21/12; íŕ mnie íuŕ Pan Bog moy od ŕwiátá odtárgnąç raczył/ y od íŕkolnego pogáńŕkiego ćwiczenia *CzechEp* 6; íŕ miê [Pan Bóg] íŕátánowi írogiemu z páłŕczeki wyrwał/ od íproŕnego pogáńŕkiego Antyŕriŕtówŕkiego báłwochwáłŕtwa odtárgnąwŕy/ íemu zá to niech bédŕie wieczná czeŕć y chwałá. *CzechEp* 64, 8.

odtargnąć czym od kogo (1): tymi gŕupimi wywodámi íwoimi chcá [ŕydowie] pogány y Chriŕtyány od Páná y zbáwićiełá [!] Ieŕulá Chriŕtułá odtárgnąç *CzechRozm* 147v.

Zwrot: »za sobá odtargnąç« (1): y z was íámych powŕtáná męŕowie mowiácy rzeczy przewrotne/ áby zá sobá wćnie odtárgnęli *CzechEp* 352.

Synonimy: oddzielić, oderwać; **1.** odczosnąć, odebrać, odedrzeć, odłamać, odłomić, odrzeć; **2.** odłączyć.

Formacje współrdzenne cf TARGAĆ.

Cf ODTARGNIONY